

Ouběnice v rukou Hedviků a grunt č.p. 12

Neznám přesné datace, z doložených svědectví a záznamů se však lze snadno dobrati tomu, že rod Hedviků, počínaje Matějem Hedvikem (*11.11.1818), synem Jana Hedvika, započala téměř dynastická správa věcí Ouběnických. Hedvikové starostovali v Ouběnicích téměř 21 let, předtím a poté měli vždy vliv v obecních funkcích:

„V čele sedmičlenné rady volené v Ouběnicích, která spravovala zdejší obecní majetek, stál tehdy po 18 let Matěj Hedvik, hospodář z největšího statku (Benákův) č.p. 12. a někdejší konšel Ouběnické Rychty. Rada pod jeho vedením navrhla už roku 1865 osamostatnění Ouběnic jako politické obce. K rozdělení obce tehdy nedošlo. Později byl zvolen starostou a v místní radě jej vystřídal jeho syn Václav, který se po něm ujal starostování v letech 1892-1899, pak byl opět 12 let v čele osadní samosprávy, takže obě funkce kumulovaly v rukou jedné rodiny. Ač volební období bylo tříleté, starostování se v rodině Hedviků stalo téměř dynastické.“⁽¹⁾

*Rodina starosty Václava Hedvika *1853, syna Matěje Hedvika z Ouběnic č.p. 12. Fotografie se datuje cca k roku 1905.*

Majetkové rozepře s farářem

Dnes už můžeme jen spekulovat nad tím, do jaké míry šlo o skutečnou majetkovou újmu tehdejší církve a do jaké míry pouze o truc vzdorovitého faráře. Bohumil Zahradník, ouběnický farář, který křtil Hedviky dlouhá desetiletí, a křtil dokonce ještě mého pradědu již ve dvacátém století, byl totiž velmi rozporuplnou osobou. Praktický s každým, o kom jsem našel zmínku farář zpočátku vycházel, později se toto „vycházení“ stalo jaksí méně vřelé. Ať už

se to týkalo Hedviků nebo například po nich nastoupivšího ouběnického starosty Jedlana.

Zahradník se například za starostování starosty Jedlana stal čestný občanem a hned dva roky na to se oba potkali u smírčího soudu pro urážku na cti. Zahradník se netajil tím, že chtěl starostu sesadit. Tím začal vleklý spor mezi starostou Jedlanem a zhrzeným Zahradníkem.

Ale zpět k Hedvikům a jejich sporu s duchovním správcem Zahradníkem. Farář zjistil, že Matěj Hedvik (*otec Václava Hedvika z č.p. 12, pozn. aut.*) užíval kostelní pole při cestě k Podhrází, které připojil ke svému pozemku, na což se časem zapomnělo. Hospodář to byl pod tlakem důkazů donucen přiznat. Farář mu nabídl, že mu pole bude ponecháno, ale s věčným břemenem, aby se přes hospodářovo pole Na Bučkách jezdilo. Toto věčné břemeno Hedvik neuznal a rozoral ho. Hedvik s břemenem zprvu souhlasil. Zahradník sepsal dohodu, Hedvik ji ale v poslední chvíli odmítl z prozíravosti či nedůvěřivosti podepsat. Zahradník začal své lkaní svěřovat farní kronice a tím odhalil věci, které by jinak zůstaly skryty: “Za dob bouřlivých voleb pomáhal témuž Hedvikovi (*Václavu Hedvikovi, pozn. autora*) kde a jak mohl, svým vlivem prosadil jeho zvolení za starostu obce, usnadniv mu uspořádání zamotaných záležitostí obecních, které jeho nebožtík otec, byv také starostou obce, v nepořádku zanechal. Vedle toho doporučil vyšším úřadům, aby nebyl vymáhán rest přiřazených osadníků, kteří na opravy fary a kostela zdejšího do r. 1879 283 zlatých dluhovali. Dluh tento podle

všech známek byl k pohledávání za nebožtíkem starostou a otcem Václava Hedvíka. Ačkoli tedy kostel i duchovní prokázali témuž Václavu Hedvíkovi mnoho dobrého, ukázal tento ve chvíli vzdorovité umírněnosti, že ohledu nemá.”

Dne 2.3.1900 podal Zahradník podnět k vyšetření zpronevěry na okresní hejtmanství v Sedlčanech, Zahradník se rozepsal o “Hrůzovládě zdejších představených, otce a syna Hedvikových z Ouběnic č.p. 12, kteří za pomoci četných pokrevních příbuzných vládli všemi fondy a vším jměním at’ obecním či kostelním či kontribučenským po celých 30 let”

Dále pak následuje text uraženého člověka, který snad ani neví proč žaluje a domáhá se nikoli potrestání viníků, nýbrž obnovení chudinského fondu. Nutno podotknout, že po vyšetřování v Hospodářské záložně ve Voticích, jež mělo vést ke zjištění, s jakou částkou a kdo a jak disponoval, nikdo nebyl obviněn ani trestán.

Václav Hedvik si po tři volební období vedl laxně, po selsku a ve stopách svého otce. Když ztratil podporu místních kapacit učitelstva a faráře, jeho politická kariéra skončila v rukou opozice.

Benákův grunt č.p. 12 v rukou rodiny Hedviků

Benákův grunt, tedy ouběnické stavení č.p. 12 koupil Jan Hedvik pro svého tehdy nezletilého syna Matěje roku 1829 (více viz str. 25 Jan Hedvik). Z tohoto gruntu pocházela starostovská a konšelská linie Hedviků a jak jsem v současné hospodě v Ouběnicích

a katastrálních mapách zjistil, potomci Hedviků tam žijí dodnes. Bohužel se mi nepodařilo na místě nikoho najít. Nicméně příkládám samostatně rozrod všech generací od Matěje Hedvíka, který se na č.p. 12 usadil. Tuto nepřímou linii jsem nezpracovával tak detailně jako linii přímou, avšak přeci jen by mi bylo líto ji nezmínit.

Ouběnice č.p. 12 v čase

Při cestách do Ouběnic se mi naskytl i úžasný pohled na bývalou dubovskou hospodu, která je dnes soukromým rekreačním sídlem a neměl jsem tak možnost se moc rozhlédnout. Ale uchvátil mne dům č.p. 12, který rodině Hedviků patří již skoro 200 let. Navíc jsem měl k dispozici fotografii z roku 1909 a mohl jsem tak vidět alespoň přes hlavní bránu do míst, kde se psala historie nejen Ouběnic, ale mých předků.

Bývalý Benákův grunt, na první fotografii v roce 1909 domácnost starosty Ouběnic Václava Hedvika. Druhá fotografie pak pohled aktuální⁽⁴⁾.